

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 5/25
24.10.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић и Весне Лукачевић, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у поступку привременог одузимања имовине проистекле из кривичног дела према **власнику окривљеном АА и др**, одлучујући о жалби пуномоћника - браниоца власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Жељка Санковића, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1.бр.2/25 – К.По1.бр.106/24 од 08.04.2025. године, након рочишта одржаног у складу са одредбама члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић и пуномоћника - браниоца власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Југослава Тинтора, а у одсуству уредно обавештених власника окривљених АА, ББ и ВВ и њиховог пуномоћника - браниоца, адвоката Жељка Санковића, **дана 24. октобра 2025. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника - браниоца власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Жељка Санковића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1.бр.2/25 – К.По1.бр.106/24 од 08.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Пои.По1.бр.2/25 – К.По1.бр.106/24 од 08.04.2025. године, усвојен је захтев Јавног тужилаштва за организовани криминал Оик.бр.23/23 од 07.03.2025. године, за привремено одузимање имовине, па се од: I власника имовине окривљеног АА, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., рођене ..., рођеног ... године у ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., општина ..., улица ... и боравиштем у ..., улица ..., привремено одузима имовина и то: стан број 6, четвороетажни, вишесобни, површине 614 м2, евид.број 3, који се налази у стамбеној згради у ..., у улици ..., која је изграђена на

кат.парцели број ..., КО ...; II власника имовине окривљене ББ, ЈМБГ ..., од оца ... и мајке ..., девојачко ..., рођене ... године у ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., општина ..., улица ..., привремено одузима имовина и то: породична стамбена зграда изграђена на грађевинском земљишту површине 494 м² у ..., улица ..., на кат.парцели број ... КО ..., СКН Обреновац, укњижена са површином од 85м², која на терену представља стамбени објект ПО + II + 1 укупне површине 554,52 м² и III власника имовине окривљеног ВВ, ЈМБГ ..., од оца ..., рођеног ... године у ..., са пријављеним пребивалиштем у ..., општина ..., ..., привремено одузима имовина и то: стан број 2, на 16. спрату објекта са ознаком..., дуплекс, површине 174,48 м², од чега је 129,07 м² – унутрашња површина стана, а 45,41 м² – тераса, као и гаражно место површине 12,50 м², у подруму објекта са ознаком..., у ..., у улици ..., која се налази у стамбеној згради у фази изградње у оквиру пројекта “Београд на води”, на кат.парцели број .., сада бр..., КО ..., за који стамбено-пословни комплекс је издата грађевинска дозвола бр.351-02-00350/2019-07 ROP-MSGI-18011-CPI-2/2019 од стране Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије дана 19.12.2019. године. Васницима окривљенима АА, ББ и ВВ остављају се на коришћење непокретности које су предмет поступка за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, до коначне одлуке суда. Привремено одузимање имовине трајаће најдуже до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што је суд дужан да до подношења захтева за трајно одузимање имовине, а најмање једном годишње ,преиспита одлуку о привременом одузимању имовине. Привремено одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином, на основу одредбе члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења, жалбу је благовремено изјавио пуномоћник - бранилац власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Жељко Санковић, због свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и у целини или делимично решењем укине привремено одузимање имовине или укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао рочиште у складу са одредбама члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Наташе Трнинић и пуномоћника - браниоца власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Југослава Тинтора, а у одсуству уредно обавештених власника окривљених АА, ББ и ВВ и њиховог браниоца, адвоката Жељка Санковића, на коме је размотрио списе, заједно са побијаним решењем, које је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и наводе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и пуномоћника – браниоца власника окривљених, адвоката Југослава Тинтора, нашао:

-жалба је неоснована.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани

криминал, правилно је првостепени суд закључио да су у конкретном случају испуњени сви услови из члана 25 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, нужни за доношење решења о привременом одузимању имовине.

Најпре, окривљени АА је основано сумњив да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 Кривичног законика и продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 4 у вези става 2 у вези са чланом 61 Кривичног законика, окривљена ББ је основано сумњива да је извршила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 Кривичног законика и продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 4 у вези става 2 у вези са чланом 61 Кривичног законика, а окривљени ВВ је основано сумњив да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 Кривичног законика и продужено кривично дело прање новца из члана 245 став 4 у вези става 2 у вези са чланом 61 Кривичног законика, за које се терете оптужницом Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.30/24 од 18.06.2024. године, односно основано су сумњиви да су извршили кривично дело из члана 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Надаље, правилно првостепени суд закључује да постоји несразмера између висине законитих прихода власника окривљених АА, ББ и ВВ и вредности имовине која је од њих одузета привремено одузета, односно да предметна имовина нема покриће у законитим приходима власника окривљених и чланова њихове породице, што је првостепени суд аргументовано образложио, па постоји основана сумња да је реч о имовини проистеклој из кривичних дела.

Правилно првостепени суд закључује и да вредност имовине која је предмет захтева за привремено одузимање вишеструко прелази износ од 1.500.000,00 динара (да је њена минимална вредност 2.000.000,00 евра – вредност стана у ..., улица ... од 614 м², вредност породичне стамбене зграде у ..., улица ..., од 554,52 м², као и вредност стана и гараже у ..., улица ..., у оквиру “Београда на води”, површина стана 174,48 м², а површине гаражног места 12,50 м²).

Наиме, с обзиром на вредност имовине која је предмет захтева за привремено одузимање, закониту зараду односно приходе власника окривљених АА, ББ и ВВ и чланова њихове шире породице, у укупном износу од 13.625,63 евра, те вредност потрошачке корпе у периоду од 2003. године до 2022. године, која "угрубо" са три односно четири члана износи 11.975.574,83 динара (противвредност 116.194,44 евра), постоји више него очигледна несразмера између вредности стечене имовине и законитих прихода, што и по налажењу другостепеног суда, наведено указује да неспорно постоје основи сумње да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела.

Пре свега, из достављене документације и резултата спроведене финансијске истраге се неспорно утврђује да сада покојни ГГ, из својих законитих прихода није могао да финансира куповину непокретности у улици ... и да је стан на тој адреси, који је поклонио свом унуку власнику окривљеном АА, купљен из незаконитих прихода.

Даље се утврђује да окривљена ББ, из свој законитих прихода није могла да купи и финансира изградњу објекта у улици ..., у ..., нити да су јој у томе могли помоћи њени потомци (деца и унука).

Што се тиче достављене документације о приходима окривљеног ВВ и његове невенчане супруге ДД, а узимајући у обзир првенствено форму и начин на који је иста достављена суду (све у фотокопији) неспорно доводи до закључка да је стан са гаражом у “Београду на води”, који је такође предмет захтева, прибављен средствима која потичу од извршења кривичног дела, јер не постоје други докази који би указивали на то да су исти, ту и такву имовину у тој вредности могли да прибаве из законитих средстава.

Имајући у виду да се ради о претежно новим и луксузним некретнинама велике тржишне вредности на атрактивним локацијама, те овлашћења имаоца таквих имовинских права да њима слободно располажу, постоји и велика вероватноћа да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено, односно постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем те имовине, те је испуњен и законски услов за привремено одузимање имовине прописан одредбама члана 25 став 2 тачка 4 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Приликом доношења одлуке о привременом одузимању имовине, првостепени суд је имао у виду и наводе из одговора пуномоћника – бранилаца власника окривљених АА, ББ и ВВ, да је имовина која је предмет захтева за привремено одузимање, стечена на законит начин, као и документацију која је достављена у прилог тих навода, али и по налажењу другостепеног суда, достављена документација не доводи у сумњу закључак суда да су испуњени сви услови за привремено одузимање имовине прописани одредбама члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Наиме, наводи одбране суштински се свode на то да су власници окривљени и чланови њихових породица имали довољно законитих средстава за стицање предметне имовине и да та средства изворно потичу од купопродаје разних непокретности, што у Србији, што у Италији и Хрватској, затим од поклона, при чему је у прилог оваквим тврдњама, достављена документација у фотокопији и у овереном преводу и то разни уговори о купопродаји непокретности, као и документа издата, како је наведено, од Агенције за приходе Републике Италије која треба да докажу законито стечене приходе у Италији, као и друга документација, за коју је у одговору наведено да је на превођењу и да ће у најкраћем могућем року бити предата суду, што је до доношења одлуке изостало.

Првостепени суд је имао у виду и наводе да је имовина која је предмет привременог одузимања већ обезбеђена кроз примену других процесних механизма које закон предвиђа, али је правилнон закључио да ово није од утицаја на другачију

одлуку.

У изјављеној пуномоћник – бранилац власника окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Жељко Санковић указује да је ожалбено решење неосновано и незаконито, јер се у захтеву за привремено одузимање имовине наводи да имовина чије је привремено одузимање није предмет кривичног поступка, што није тачно, јер она јесте предмет кривичног поступка, што је јасно наведено у оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.30/24 од 18.06.2024. године, при којој је тужилац остао дана 10.01.2025. године, на припремном рочишту.

Жалбеним наводима се указује и да приликом одлучивања о захтеву за привремено одузимање имовине од стране првостепеног суда, приликом процене односа између вредности имовине која је предмет захтева за привремено одузимање и законито стечених прихода власника предметне имовине, није узето у обзир да су окривљени и италијански држављани, те да је стога неопходно да се у току спровођења финансијске истраге, поред података из Пореске управе Републике Србије и РФ ПИО Србије, прибаве и подаци од италијанских органа, а на основу којих ће се, према ставу одбране, утврдити законито стечени приходи власника окривљених у Републици Италији, посебно имајући у виду да су цео свој радни век провели радећи у иностранству. Како се у жалби наводи, изостављањем података о законито стеченим приходима власника окривљених у Италији, а узимајући за релевантне само податке прибављене од српских органа, тужилаштво је вештачки створило очигледну несразмеру између законито стечених прихода и вредности имовине која је предмет захтева за привремено одузимање, те се моли другостепени суд да узме у обзир све доказе који су достављени, који према ставу одбране, говоре у прилог законитим примањима власника окривљених у Републици Италији и самим тим, се простом математиком, према жалбеним наводима, види да је имовина која је законито стечена у Италији, била више него довољна да се купе непокретности које су предмет овог поступка. Како се указује, документација се налази на преводу и биће достављена до седнице другостепеног суда.

У жалби се указује и да су сви окривљени до скоро били у притвору, да се окривљени ЋЋ и даље налази у притвору, а остала лица на мери забране напуштања стана и да је из тих разлога веома отежано набављање документације о законитим примањима из друге државе, да је и само образложење побијаног решења контрадикторно када су у питању достављени докази од стране одбране, а да је првостепени суд свакако могао да сачека да целокупна документација буде преведена како би могао да донесе закониту одлуку.

Бранилац детаљно у жалби у односу на власнике окривљене АА, ББ и ВВ анализира њихове, према ставу одбране, законито стечене приходе по основу рада у Италији, а све у прилог тези да је имовина која је предмет захтева за привремено одузимање имовине, стечена на законит начин и да се из достављене документације јасно може закључити да су власници окривљени имали приходе и примили поклоне у вредности која вишеструко премашује вредност купљених непокретности. У прилогу је

достављен део документације који је у међувремену преведен.

Пуномоћник – бранилац, адвокат Југослав Тинтор је на рочишту пред другостепеним судом спорио најпре чињеничне, а потом и правне закључке првостепеног суда, заступајући тезу да је имовина која се у овом поступку привремено одузима стечена легалним приходима власника окривљених и чланова њихове породице и инсистирајући на исправама којима се, како је навео, доказују легални приходи власника окривљених као и чланова породице, делом понављајући наводе из одговора на захтев за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је цитиране као и преостале наводе жалбе које није посебно навео, оценио као неосноване.

Наиме, по налажењу другостепеног суда, уколико се има у виду да је реч о имовини велике вредности и да постоје разлози који оправдавају потребу за њено привремено одузимање, који се посебно огледају у чињеници да се власницима окривљенима стављају на терет кривична дела за која су прописане високе затворске казне, која објективно и значајно може утицати на окривљене као власнике предметне имовине, да до доношења коначне одлуке суда о одузимању имовине располажу истом на прикривен начин лично или преко овлашћеног лица и тако отежају или онемогуће њено касније евентуално одузимање, то је првостепени суд, супротно наводима изјављене жалбе, правилно закључио да је имовину власника окривљених АА, ББ и ВВ нужно привремено одузети, а за своју одлуку је дао јасне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и овај суд.

По налажењу другостепеног суда, правилно првостепени суд закључује да нису достављени докази на основу којих би суд са потребним степеном извесности могао закључити да су власници окривљени АА, ББ и ВВ и чланови њихових породица оставарили приходе у висини која премашује вредност имовине, с обзиром да то не произлази несумњиво из доказа достављених од стране одбране, на којима се посебно инсистира у жалби.

Дакле, будући да се жалбом не истичу чињенице и околности које би могле довести до другачије одлуке, нити су уз жалбу и на рочишту достављени докази који би довели у сумњу потребу за привременим одузимањем имовине од власника окривљених АА, ББ и ВВ, ближе наведене у изреци побијаног решења, жалба је оцењена као неоснована.

Следом наведеног, по налажењу Посебног одељења за организовани криминал Апелационог суда у Београду, првостепени суд је донео правилну и на закону засновану одлуку, која жалбеним наводима није доведена у сумњу, те је на основу одредби члана 467 став 4 ЗКП, донета одлука као у изреци,

Записничар-судски саветник

Председник већа-судија

Гордана Ивковић,с.р.

Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић